

2. An en skål tål och ej glömma: Alla kända
Svenskars skål, Som sin plikt ej vilja glömma,
Och Rysskian icke tål; Sancte Niclas
och Maria, De ha wilst nu sätta besvär, Ryss
ska skålar at besela, Från Partiern och Svens
kars här.

3. Agg och aswund grisen tändren, San
na åran gråder sig, När som Sprengpoort
wider handren, Skwer ett misshöfkat krig,
Politiqven och ei röder, Glasen endast tömma
wi, Skål för Swenska Commendurer, Som
mot Ryssen stå och bi.

4. Swenska Riddersmannas åran, Just
dett skål wi dricka nu, Må allt jämt de
ha den åran, At de Ryssar wiska sku, Bed
der, welen skålet buktar, När et Swenskt
Artillerie, Mouscovitens högmöd tuckar, Se
grens skål då dricka wi.

5. An en skål, drick den till pricka, Offi
cerarenas skål, Som i kriget så sig skicka, At
ordning de ej tål, Deras lagrar skola wri
das, Utas kända kändens hand, Men Ejoner
aldrig lidas, Aldrig triswas i vårt land.

6. Fram Vocaler, små och stora, Alla
glas håll duftigt i, Aldrig skålen wi förlora,
Då Soldatens dricke wi; Drick, ack, Drick
den i botten, To Soldaten aras
här, Som förstår så ricka kotten
At millioner Ryssar där.

GS 1755

Syra helt nya

Siffor,

Den Första:

Om Slaget och Segren wid Swensk
sund den 9 Julii 1790.

En Gustaf utan Lide &c.

Sjunges som: Jag lyfter mina händer, &c.

Den Andra:

Om Segren wid Hogland den 17
Julii 1789.

Hör nu här på du Swenske man &c.

Den Tredje:

Se Swenska Barn hur det
går till &c.

Den Fjerde:

Skålar, gjorde i hast, wid Tid
ningen om Swenska Segren
öfwer Ryssarne, wid
Sanct Michel.

Upsala, tryckte 1794.

En Gustaf utan Lika en Monark wis och stor som uti Nordens Rike, och i vårt Sverige bor, des werck också meriter för. Honom aldrig fans ej heller någon Liker, som burit har des glans.

2. En Sveriges Kona bär, fast hon är tung och swår, af alla des beswärer, Han ofta trötter går, men bården är hans ära, och ewigt blifwa får, obödligt namn skall bära, så länge werlden står.

3. Han sig til strids har lagat, och wägar gå i Fält, står färdig alla dagar, med Ryssen spänna bält, och honom låra känna, hwad Gustafs Rysar är, och för nådswis- het bränna som han städs bruka lär.

4. I Julit Månad märk: nu hwad det war för en dag, den nionde en Fredag wid Swensfund stod et Slag; Men Gud han för oss stridde, och Gustaf Seger fick, och oss från faran fridde, wi lyckligt genom gick.

5. Vårt Slag i fjorton timmar med ständ- lig eld påstod, där man fick många finna, som färgad war i blod, och själen war för- smunnen, hon til sin boning går, men kropa- par där blej sunnen, som Slagrad war som får.

6. Ja Kulor pep och gnålde och haglade som snö, Kanonerna friskt smälde, då war ej til at fly, utan med Karla-hjerta, gå på helt
osör

osörskräckt, och Ryssen seck en smärta, den han oss hade tänkt.

7. Wi allvarsamt Kanona, och uppå Swenska skidt, och intet Ryssen kona, så än han Slaggen ströf, då wi tog dem til fän- ga och antrade hans Skepp, oräkneliga män- ga, war Ryssar som wi seck.

8. Den andra Ryss. Galären, af wår Slup antrad blef, där wi tog bort Gerd- ren, och fyra Fahnor te, men sen straxt där- från wände, med wår Slup Femtiore, och på en Fregatt spände, så han måst gifwa sig.

9. Det war den första Fregatt, hwilken wi antrade på, då wi där fick til Gullskap Slupen Femtiore, och se'n wi Swänsk Slags- hisa, som guler war och blå, så tog wi en Bomkisser, som därpå sidan låg.

10. Prinsen som Commenderat, man wet wäl hwem det war, *) Han flydde men blef- serad, och sår med sig han bar, men först med största ångslan, och mätta ögon såg, sin Glos- ta wara fångstad, och nederstjuren låg.

11. Ja Ryssar uti Sundet, rotalt i wett- net sam, de bad af hjertans grunde, at wi skall hjälpa dem, at lifwet deras bärja, will de tilhöra oss, och gärna berpa Swerja, at aldrig med oss slåss.

12. Han lär min san ej glömma, (1790) Sjuttonhundra Nitio, at Ryssens blod fick
ströma

*) Prinsen af Nassau, som Commenderade den Ry- ska Skärgårds, Glocean.

strömma, då Swensksunds Slaget stod, han
håller dñssat bida, hos Carin uti Lugn, än
emot Gustaf strida, Wår store Sveriges
Kung.

13. Låt oss af hjertat prisa, Gud Fader
Son och And, som oss i striden misat, Sin
nåds hjälprika hand, och wår Konung bewa-
rat, så at han Seger wann, som aldrig Sitt
Lif sparar, för Swea Folk och Land.

Den Andra:

1.

Sör nu här på du Swenske Man, Hwad
dunder hörs i fiendeland, då Swenska
Flottan wisas fram, Af wår Stor-Admiral.
Hwar Rofs måst båkwa för deß knall, Och
mången får der nedersfall, Som tänker wäga
oss emot, På Hoglands swarta-Flod.

2. Här hisas röda Flaggor opp, och wimp-
lar uti högsta topp, Ja Skeppen woro alla
klar, At mötas på en dag. I Julii månad
den sturonde, Siet wi den Ryska Flottan se,
Som war in alles trettisju, Hwad skall man
säga nu.

3. Wår Swenska Flotta war ej swag,
Ty sjutton Linie-Skepp wi war, Fregatter ell-
wa lika så, I Linie Bataille skall gå. Wår
Stora Carl gaf Ordres så, At wi til sista
man skall stå. Och wäga rappert hjertemod,
För Kung och Foster-hjord.

4. När

4. När floetan fyra slagen war, Begyn-
tes blift och dunderslag, Från bägge Flottor
på en gång, at kulor gjorde bång. Wi tänk-
te ej det skall så gå, i timar sex månd Sla-
get stå, Här mången tapper Hjelte god, siet
sinna uti blod.

5. När detta Slaget tagit slut, War mör-
ka natt af rök och krut, Och äfwen hafwet
stilla stod, At Skepp ej lydde ror. Med lång-
tan stor när dagen kom, Wår Flotta war
då lika mång, Men Ryska Flottan hon war
uu, Ei mer än tjugusju.

6. När vinden sedan blåste så, At wi med
Skeppen kunde gå, Bles misad af wår Chef
signal, wi återwända skal, Med korbol sidan
på en gång, Och ankrade wid Sweaborg,
Där tagas redo alting så, At wi kund strö-
gå på.

7. Låf pris hembäres nu til Gud, Och
skall med största fröghetslud, Låssjungas HER-
ren innerlig, På mångahanda wis, Som oss
från faran hulpte har, Och ännu hjälper alla
dar, Så många som på honom tror, Hans
godhet är wist stor.

Den Tredje:

1.

Se Swenske barn hur det går til, när Run-
gen sielf Comdera will, Och alla trega-
na Gofar blå, med honom will gå på, Då
blir

blir en farlig Contradans, Och nästan alt af
Ryssen fans, Nå anten stupa eller fly, Så
tjockt som rök och fly.

2. Hvem seugtar nu ej Swenssens mod Mot
hvilken Ryssen förr ej stod, När Carl den 12:te
seger Hjält, Slog honom uti Fält, Och Gus-
taf nu går sammalede At Ryssen illa blir til
freds, Och står med dem som döda blitt, at
släpa hem til sitt.

3. De Herrar som wist tapperhet, Kung
Gustaf wäl beidna wet, Han ger dem Or-
den til des pris, Befördrar på alt wis, At
desa män bleßerade, At alla kuffwa mörda-
de, Och tjena wäl sit Fosterland, med Wä-
jan uti hand.

4. Beware Gud wär Konungs lif, Och
honom ständig hålsa gif, Så tror jag wist at
Swerige må, Den lömska Ryssen slå. Om
Preussen hjälper och dertil, Som Engelsman
och skwen will, Emedan Turken håller ut,
På honom göra slut.

5. Den Dansken är nu Neutrel, Och det be-
kommer honom wäl; Ty eljest skulle denna magt
Snart råka i södrakt, Om Gustaf honom mötte
än, Med sina raske Dalemän, Och han ej
kunde med all list, Liksom han gjorde sist.

6. Snart så wi höra än en gång, Det
Swenska mod med seger sång, Hur det mot
Ryssens storke går, Och honom nederslår.
Der Kungen sielf för folket an, Som med
Guds bistånd segra kan, Och gifwa oss en
flutlig frid, Til fall och långlig tid.

7. Prins

7. Prins Carl som uppå Glottan är, Han
gifwer Ryssen nog besvär, När han på wat-
ten uti rök, Wil göra än försök. At liksom
nyss wid Hogland skedd, Upbasa honom alt
för er, och ta til fånga en och hwar, Som
icke stupat har.

8. Hans tapperhet är wäl bekant, Och we-
ta alla at han want, Den första gång han
segel drog, och fienden nedslag. Så skall med
Guds hjälp skwen gå, När andra gång han
stiger på, Den Glotta som med stycken mång,
Snart kommer uti gång.

9. Wår Konung och wår tappre Prins
Hvars makar ej werlden fins, Beware dem
wår Herre wäl, Til både kropp och själ.
Då gå alt wäl i Swea land, Och kan hwar
winna och hwar man, Sin lösa se af hjer-
tans grund, Til sista lefnads stund.

Den Sjerde:

SKILLN.

1.

Stäre bröder, lät oss sava, Wet at Ryssen
har fått smörg, Lät oss lösa oss från
strupa, När Cathrina dör af sorg. Hvar
viten fritt må törsta, Swensen i det
väl, Lät oss bliwa då de första, Dricka
Swenska Segrens Skål.

2. An